

א. דרש רبا בריה דרב עילאי, מ"ד "ויאמר ד' יعن כי גבשו בנות ציון", שהיו מהלכות בקומת זקופה. בתוכיותו של adam משקף לו כל עולמו, וכאשר בעולם הכללי הנה אנו מוצאים את הכוחות מחולקים לטוב ולרע, והרע אמן ראוי להיות במצב, אלא שהוא צריך להיות כפוף אל הטוב, וכן בקומת adam ה כוללת את כל הוויתו, צריך שידע שיש בו כחوت כאלה שלא הרחבות והתרחבותם יפעלו לטובה, כי"א הגבלותיהם וצמצומם. ואז יבנה adam בהדר שלמותו והחברה הכללית תעמוד בשלמותו כלליתה, כי אחורי ההכרה מצד הגראון שיש בעצמו, יהיה נשקיו אותו הצד של הטוב שיש בזולתו, כדי שעלה ידו יוכל להיות החסרונו העצמי נשלם. הידיעה שיש בכללות הכח המתפשט על כללות הגוף חלקים כאלה שצמצומם הוא טוב ורואי, מנמקה את הקומה מעט עד שמונעת אותה מזקיפה של גואה זוקרת את זולתו. והנה, העורוון של הגאותה, כשהוא מגיע למרום מדרגתו, הוא מאבד את העולם, מפני שא"א עוד לחיים של חברה ואגד ציבורי להיות מתפתחים כי"ז שלא תהיה הכרה פנימית בכ"א שיש לו איזה דברים וכשרונות שהוא נמצא על ידם חסר, וישתלם רק ע"י עזר חבריו. אמן אם יזדמן מכאוב כזה באנשים שם הכח הפועל בעולם, עוד יש תרופה למכה זו, כי ע"י הזיקוק של עצם הפעולות שם צרכיכם להשלימן, יראה להם חסרונם וחולשתם, עד שתאבד ההכרה הגאותנית. אבל הנשים, שהן היסוד הנפעל בחברה, עבודה כללית, בפרט שכילת ומוסרית רחבה, לא עליהן תחול בתור עיקר, וכי"כ כבודה בת מלך פנימה", לה אין מקום חיצוני שיגלה לפניה עורוון הגאותה כשהוא משתמש. וההשראה הטבעית הזאת, היא מתנהלת בטבע קשה ואיום כי"כ שע"י ההשפעה של האם יצא בבניים במדרגה מפותחת כזאת, גם כל ההכרות שבעולם לא יועילו. ואז יסתם אותו החלון של האורה, שעל ידו adam מתקרב לאור השליםות האליה העליונה, [כי רק] מפני שהוא מכיר את חסרונו השלמתו, ע"כ תצמא נפשו להשתלים במקור השליםות באור עליון, שמזוה נובעים כל סדרי החיים המתוκנים. ומתחזקת הירידה האיומה והפייזור הנורא של חלקו האומה שאין להם דבק פנימי, ע"י הגאות הנוראה, המנשאים בשוא את כל אחד בפני עצמו לעולם מלא ושלם, באין חסרונו המעוור צורץ להיות מתחבר עם רעה. וההשראה הרעה באה ע"י הבנות, **שהיו מהלכות בקומת זקופה.**